

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ι΄.

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 15 ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1912

ΑΡΙΘΜΟΣ 490

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ.
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΛΕΚΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ. Δημοτικό τραγούδι.
ΧΡ. ΒΑΡΛΕΝΤΗΣ. Ξύπνα Ρωμιέ — Λύκοι.
ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ. Τραγούδια του Alfred de Musset.
Κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ἡ τιμὴ καὶ τὸ χρῆμα (συνέχεια).
Ν. ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ. Τὸ Α΄. δασκαλικὸ συνέδριον ἐπὶ τὴν Πόλιν.
Ε. CLÉMENT. Ἐνα φιλολογικὸ γράμμα.
ΣΤ. ΜΑΒΡΟΘΑΛΑΣΣΙΤΗΣ. Ἀπὸ τὸν κόσμον τῷ σκολεῖω
μας.
ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ. Στὴ φιλία. — Κρήτη. —
Στὴ γλῶσσα τοῦ λαοῦ. — Ὁ Ἔρωτας.
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. — Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ. —
Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ. — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΤΟ Α΄. ΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Ἐπὶ τέλος ὕστερ' ἀπὸ πέντε χρόνια, ἀπὸ τὴν ἴδρυσιν τοῦ «Διδασκαλικοῦ συνδέσμου» τῶν δασκάλων τῆς Τουρκίας, μπόρεσαν καὶ κάμανε οἱ δασκάλοι κουτσὰ στραβά ἕνα συνέδριον ἐδῶ, ὅπου παρουσιάστηκαν παραπάνω ἀπὸ 200 δασκάλοι, ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ Κράτους.

Ὅλοι οἱ δημοδασκάλοι ἐπὶ τὴν Τουρκίαν εἶναι ἴσαμε 6500. Ἀπ' αὐτοὺς εἶναι γραμμένοι στὸ σύνδεσμό τους μονάχα 167!!! σὲ πέντε χρόνια μέσα.

Ἀπ' αὐτὸ μπορεῖ κανεὶς νὰ καταλάβει τί ζωὴ ἔχουν μέσα τους οἱ δασκάλοι μας καὶ τί ζωὴ μποροῦνε νὰ δώσουν στὰ παιδιὰ, ποὺ τὰ παίρνουν στὸ λαιμὸ τους. Μιὰ συντεχνία ἀπὸ 6500 άτομα, νάχει ἕνα σωματεῖο μὲ 167 μέλη!!

Σ' αὐτὸ βέβαια θὰ ποῦνε μερικοί:

— Τί νὰ σοῦ κάνουν οἱ ἄνθρωποι ἀφοῦ φοφοῦν ἀπὸ τὴν πείνα, τί ζωὴ μποροῦν νάχουν μέσα τους; — Τοὺς ἀπαντῶ:—Γιὰ τοῦτο ἴσα ἴσα ἐπειδὴ πεινοῦν, ἔπρεπε ἀπὸ πολὺν καιρὸ νὰ κολληθοῦν ὅλοι στὸ συνδικατο τῆς συντεχνίας τους, νὰ δουλέψουν

γι' αὐτὸ, νὰ μορφώσουν μιὰ γερὴ ἀλληλεγγύη ἀνάμεσόν τους, νὰ στρέψουν ὅλες τὶς ἐλπίδες τους σ' αὐτὸ καὶ νὰ μὴ περιμένουν ἕλεος ἀπ' τοὺς τσορμπατζήδες καὶ τοὺς παπάδες, γιὰτὶ τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα εἶναι οἱ πρῶτοι τοὺς ἐχτροί: καὶ τότε, ὅταν τᾶκαναν αὐτὰ καὶ ἀκολουθοῦσαν ἕνα καθαρὸ ἐργατικὸ πρόγραμμα, τότε ἡ πείνα τους θὰ ἔσβυνε, ἡ κοινωνικὴ θέση τους θὰ καλλιτέρευε, ἡ δουλειὰ τους θὰ πηγαινε μπροστὰ καὶ μ' ἕνα λόγον θὰ ἐπιβαλόντουσαν ἐπὶ τὴν κοινωνία ὅπως θέλανε.

Ἀπ' αὐτὰ ἔμωσ τίποτε δὲν ἔκαναν. Γιὰ τοῦτο εἶναι ἄξιοι τῆς τύχης τους.

Ἀπ' τὸ συνέδριον αὐτὸ, ποὺ γένηκε τίς περασμένες ἐδῶ, κανεὶς βέβαια δὲν περίμενε πολλὰ πράματα γιὰ τὶς παραπάνω αἰτίες καὶ γιὰτὶ ὅλοι ξέραμε τὴν ψυχολογίαν τοῦ δασκάλου μας, τίς σκέψεις του, τίς ἀναρχίες του (:) κτλ.

Μέσα στὸ γενικὸ ἔμωσ πεσιμισμὸ, ξάφνου λάμπανε τὰ μάτια μας ἀπὸ χαρὰ, ὅταν εἶδαμε ἀνάμεσον στοὺς συνέδρους, ποὺ ὅλοι τους ἦρθαν ἀνέτοιμοι καὶ ἀμελέτητοι, σὰ νάταν γιὰ τὸ θέατρο, μερικοὺς δικούς μας, γεμάτους ζωὴ καὶ ἐράση, ἀρματωμένους μὲ ἀρκετὲς νέες ἰδέες. Ἀκούσαμε τὸ Θεοδωρίδην νὰ φωνάζει: «Εἶμαστέ σοσιαλιστές! Εἶμαστέ ἐργάτες!» τὸν Ἰορδανίδην νὰ ζητᾷ καθαρὴ ἐργατικὴ ὀργάνωσιν, τὸ Ραφτόπουλον νὰ φωνάζει νὰ διώξουν τοὺς καθηγητὲς ἀπ' τὸ σύνδεσμον, τὸ Γιανακάκη καὶ ἄλλους νὰ κακίζουσιν τὸ φέροσμον τῶν μητροπολιτᾶδων ἀγνάντια τους, ἄλλους νὰ ζητοῦν ἀπεργίαν καὶ ἄλλους ἄλλα. Ἀκούσαμε ἐπίσης καὶ κυρίες ὁμοϊδεάτισσες σὰν τὴν Ὑπ. Ἀδαμαντιάδην καὶ τὴν Ἀφρ. Ἰκέντζογλου νὰ φωνάζουσιν ὁ μιστὸς τους νὰ εἶναι ἴσος μὲ τὸ μιστὸ τῶν δασκάλων, γιὰτὶ, λέει, ἡ γυναίκα πρέπει νάναί ἴση μὲ τὸν ἄντρα.

Ὅλ' αὐτὰ καλὰ καὶ ἄξια κ' εὐτυχῶσ ποὺ εἰπώθησαν γιὰ νὰ μετριάσῃ ἡ ἐλεεινὴ ἐντίπωση, ποὺ ἔκαναν οἱ ἀνοησίες πολλῶν ἄλλων, σὰν κάποιου, ποὺ ζήτησε οἱ δασκάλοι νὰ μαθαίνουσιν καὶ ἱεροψάλτες, νὰ κάνουν καὶ τὸν παπᾶ στὰ χωριὰ, καὶ ἄλλον, ποὺ ζήτησε νὰ προσφωνήσῃ τοὺς συνάδερφούς του μὲ λατινικοὺς στίχους!!! κ. ἄ. ἄ.

Ἀπ' τοὺς δικούς μας τοὺς πεντέξην νέους, περιμέναμε βέβαια νὰ δείξουν κάποια ζωὴ, ποὺ ἔχουν μέσα τους καθὼσ καὶ τὴν ἔδειξαν μὲ τὰ σπινθηροβολήματά τους πάνω στὸ βῆμα τοῦ βουτηγμένου στὸ